

Arrest

nr. 273 501 van 31 mei 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 20 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 april 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 1 juni 2020 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 16 juli 2021.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 9 augustus 2021 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.3. Op 17 december 2021 besloot de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker. Deze beslissing werd op 17 december 2021 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees uit Pejë (Kosovo) en bezit u de Kosovaarse nationaliteit. Nadat u in 1999 aan de arm gewond raakte tijdens het toenmalige gewapende conflict, ontwikkelde u een angststoornis en had u last van paranoia en paniek. U kreeg hiervoor sinds 1999 in Kosovo medicatie. Sinds 2016 lijdt u aan epilepsie. Artsen menen dat de oorsprong van uw epileptische aanvallen te vinden is in de gebeurtenissen van 1999. Ook voor uw epilepsie kreeg u medicatie. In 2003 kreeg uw vader een stuk grond in Pejë van Ujk N. (...). Ujk loste zo zijn financiële schulden bij uw vader in. Niettegenstaande de overdracht van de grond niet conform de wet was verlopen, waardoor er een rechtszaak werd opgestart die nog steeds hangende is, werd de grond vervolgens door uw familie gedurende jaren probleemloos bewerkt. In 2018 verliet u ten gevolge van uw gezondheidsproblemen Kosovo. U had zware epileptische aanvallen, was alleen en dacht aan zelfmoord. U week uit naar uw zus in Duitsland waar u illegaal verbleef. Vanuit Duitsland reisde u bij gelegenheden naar uw ouders in België.

In juli 2019 zagen uw ooms enkele mensen de grond die uw vader van Ujk had gekregen, bewerken. Uw ooms Xhavit en Esat benaderden deze mensen met het nieuws dat ze op de grond van hun broer (uw vader) aan het werken waren. Het gesprek escaleerde en uw ooms werden aangevallen. Hierop kwamen uw ooms Aver en Naser en uw neef Uliks tussen en deelden ze ook in de klappen. Er werden daarbij bedreigingen aan uw vader en zijn zonen geuit. Blijkbaar had Ujk de grond eveneens aan ene Idriz D. (...) verkocht. De belagers van uw ooms werden gedurende 48 uur aangehouden door de politie en vervolgens terug vrijgelaten. Wanneer uw familie zich nadien ging informeren over verdere stappen tegen hun belagers, kregen ze te horen dat beide partijen verantwoordelijk waren voor de vechtpartij en dat daarmee de kous af was. Uw familie ging hiertegen tevergeefs in beroep bij voor u onbekende instanties. U meent dat jullie belagers zo snel vrij kwamen door hun kennissen binnen politie en justitie. Uw familie verwittigde vruchteloos de procureur, een kennis van uw belagers, van deze mogelijke beïnvloeding. Er werd ondertussen ook een rechtszaak gestart inzake de eigendomsrechten. Deze zaak is nog hangende. Idriz blijft uw familie provoceren door de grond te blijven bewerken. Omstreeks midden 2020 trok u ten gevolge van hun gezondheidsproblemen definitief in bij uw ouders in België. In België kreeg u twee dreig telefoons in verband met het grondconflict. Op 16 juli 2021 verzocht u om internationale bescherming in België. U vreest in geval van een terugkeer naar Kosovo een verslechtering van uw mentaal welzijn. Daarnaast vreest u problemen aangaande het grondconflict. U wijst verder op de problematische gezondheid van uw ouders en het feit dat u in België vader bent geworden en nu een gezin heeft. U bent in het bezit van uw origineel Kosovaars paspoort en meerdere medische documenten waarin uw gezondheidsproblemen en de behandelingen die u in Kosovo kreeg vermeld staan. U legt verder meerdere foto's neer waarmee u het eigendomsdispuut, de aanval op uw ooms en uw leven in België wil aantonen. Na uw persoonlijk onderhoud maakte u de volgende documenten over: een medisch getuigschrift in het kader van een humanitaire regularisatie waaruit blijkt dat u aan post-traumatische stress lijdt, een akkoord tussen uw vader en Ujk N. (...) d.d. 26 november 2005 inzake de grondoverdracht, een ziekenhuisattest d.d. 11 juni 2019 waarmee u de verwondingen van uw oom Xhavit H. (...) wil aantonen en een opdracht van de procureur tot het opstarten van een onderzoek naar de confrontatie van 2 juni 2019 tussen Idriz D. (...) en uw familieleden.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit uw verklaringen afgelegd voor de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat u om een vrouwelijke tolk en dossierbehandelaar verzocht voor de verdere behandeling van uw verzoek (CGVS-vragenlijst, ingevuld bij DVZ, vraag 3.6). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u gehoord door een vrouwelijke dossierbehandelaar en bijgestaan door een vrouwelijke tolk. Waar u melding maakt van gezondheidsproblemen, werd u gewezen op de mogelijkheid om steeds aan te geven wanneer u last zou beginnen krijgen van uw gezondheidsproblemen. U gaf voor het CGVS trouwens aan in staat te zijn om verklaringen af te leggen (CGVS, p. 2). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 december 2020 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Wat betreft uw gezondheidsproblemen en uw vrees voor uw mentaal welzijn in geval van een terugkeer naar Kosovo moet opgemerkt worden dat medische problemen an sich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Uit uw verklaringen blijkt tevens dat u in Kosovo steeds toegang had tot de gezondheidszorg. Zo werd u sinds 1999 tot uw vertrek uit Kosovo behandeld voor uw gezondheidsproblemen (CGVS, p. 6). U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Wat betreft uw vrees problemen te kennen ten gevolge van het grondconflict tussen uw familie en Idriz D. (...) moet vooreerst opgemerkt worden dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen sterk onderuit gehaald wordt door de vaststelling dat u hierover niet de minste melding maakte voor de Dienst Vreemdelingenzaken. U verwees voor de DVZ enkel naar uw gezondheidsproblemen en verklaarde er expliciet geen problemen te kennen met medeburgers of autoriteiten (CGVS-vragenlijst ingevuld bij DVZ, vraag 3.4, 3.5 en 3.7 a/b). Uw verweer dat u geen profijt wil halen uit de ellende van een ander volstaat geenszins als verklaring (CGVS, p. 10). Van een verzoeker die vervolging of ernstige schade vreest in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst mag in alle redelijkheid verwacht worden dat hij steeds alle relevante motieven kenbaar maakt aan de asielinstanties. De geloofwaardigheid van de door u geschetste problemen wordt verder ondermijnd door de vaststelling dat, hoewel uw familie sinds juli 2019 werd bedreigd door Idriz D. (...) (CGVS, p. 8), u naliel om in Duitsland – waar u sinds 2018 verbleef – om internationale bescherming te verzoeken. Ook in België, waar u sinds de zomer van 2020 verblijft, wachtte u tot 16 juli 2021 om een verzoek om internationale bescherming in te dienen (CGVS, p. 4-5). Dat u in Duitsland niet stil stond bij uw verblijfssituatie en dat u in België pas om bescherming verzocht nadat u een relatie verbrak met één partner en voor uw huidige partner koos, volstaat in deze niet als verklaring (CGVS, p. 4-5).

Voor zo ver er geloof kan gehecht worden aan de beweerde problemen ten gevolge van een eigendomsdispuut – problemen die trouwens niet onder de Vluchtelingenconventie vallen daar zij louter een eigendomsconflict betreffen – , moet opgemerkt worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor deze problemen geen beroep zou kunnen doen op de in Kosovo aanwezige autoriteiten.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Kosovo Algemene Situatie van 1 april 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_kosovo_algemene_situatie_20210401_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Kosovo maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een openbaar en eerlijk proces, het recht op een advocaat, het recht op getuigen en het recht om in beroep te gaan, zijn formeel verworven en worden gerespecteerd. Volledigheidshalve kan hier worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Kosovo aanwezig zijn via het zogenoemde Free Legal Aid Agency (FLAA). De informatie maakt verder duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurde politiezorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de Kosovaarse politie over het algemeen goed is. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

U geeft evenwel te kennen niet op de autoriteiten te kunnen rekenen. U wijst op de vrijlating van de belagers na reeds 48 uur en stelt dat uw belagers kennissen hebben bij politie en justitie (CGVS, p. 8). Uw verklaringen hieromtrent missen evenwel wederom enige geloofwaardigheid. Zo wist u niet waar uw familie in beroep ging tegen de volgens jullie ontorechte vrijlating (CGVS, p. 9). Van deze pogingen legt u trouwens geen enkel begin van bewijs neer. U kon evenmin duiden wie van hun kennissen welke functie binnen politie of justitie bekleedt (CGVS, p. 10). Erop gewezen dat er wel meer mensen na 48 uren worden vrijgelaten, dat dat doorgaans een wettelijke limiet is en gevraagd waaruit concreet moet

blijken dat de vrijlating middels corruptie verkregen werd, wees u trouwens louter op de aanval op uw familie (CGVS, p. 10).

Hoe dan ook blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo en de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. EULEX behoudt tevens een speciale politievertegenwoordiging in Kosovo met de bedoeling de rol van second security responder te blijven opnemen. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Waar u stelde dat uw familie de beïnvloeding van de autoriteiten door jullie belagers meldde bij de procureur en u aangaf dat dat weinig zin heeft wanneer dat een kennis van hen is, moet erop gewezen worden dat u en uw familie verder geen stappen ondernomen hebben om de beweerde beïnvloeding van de autoriteiten aan te klagen (CGVS, p. 10). U gaf daarbij te kennen niet te weten waar dat verder dient te gebeuren (CGVS, p. 10). Zoals hierboven geschetst bestaan er evenwel in Kosovo meerdere mogelijkheden om hiertegen te ageren.

Waar u wijst op de gezondheidssituatie van uw ouders en het feit dat u een gezin heeft in België, moet opgemerkt worden dat deze motieven geen verband houden met de Vluchtelingenconventie of de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Uw documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw identiteit, uw gezondheidsproblemen en de grondoverdracht van Ujk op uw vader staan op zich niet ter discussie. Evenmin wordt de confrontatie tussen enkele van uw familieleden en Idriz D. (...) in twijfel getrokken. De opdracht van de procureur tot het voeren van een onderzoek ondersteunt evenwel voorgaande conclusie inzake de beschikbare beschermingsmogelijkheden. Uit de foto's en het ziekenattest van uw oom Xhavit H. (...) kan geenszins een persoonlijk risico in uw hoofde afgeleid worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de:

"Schending van artikel 57/6/1, §1 i° artikel 57/6/1, §2 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van de materiële motiveringsverplichting".

Verzoeker betoogt:

"De verwerende partij pretendeert de versnelde procedure te hebben toegepast en het verzoek van de verzoekende partij met recht en reden aldus "kennelijk ongegrond" te kunnen verklaren.

Dit klopt niet.

Artikel 57/6/1, §§1 en 2 VW luiden immers als volgt:

(...)

Of de verwerende partij nu voornemens was toepassing te maken van artikel 57/6/1, §1, b) VW (zoals zij beweert), dan wel artikel 57/6/1, §1, f) VW, haar beslissing kwam te laat om te kunnen pretenderen dat in casu een versnelde procedure werd toegepast.

In het geval zij toepassing wou maken van artikel 57/6/1, §1, b) VW, dan diende zij een beslissing te nemen uiterlijk op 30 augustus 2021 (15 werkdagen vanaf 9 augustus 2021)

Zonder dat er aldus toepassing werd gemaakt van artikel 57/6/1, §1 VW, meent de verwerende partij het verzoek van de verzoekende partij conform artikel 57/6/1, §2 VW i° artikel 57/6, eerste lid, 2° VW als "kennelijk ongegrond" te kunnen beschouwen, wat betekent dat zij meent de zaak minder grondig te moeten onderzoeken en aldus een zwaardere bewijslast op de schouders van de verzoekende partij te mogen leggen.

De gevolgen hiervan vallen vast te stellen aan de hand van het oppervlakkig onderzoek dat de verwerende partij heeft gevoerd (zie ook tweede middel).

Dit is niet correct.

De bestreden beslissing is aldus onherroepelijk gevitieerd, schendt manifest artikel 57/6/1, §§1 en 2 VW, evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting en dient te worden teruggestuurd naar de verwerende partij voor verder onderzoek!"

2.2. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van artikel 57/6/1 Vreemdelingenwet

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur".

Verzoeker voert, met betrekking tot het grondconflict, aan:

"Verzoekende partij werd meegedeeld dat zij over haar problemen diende te vertellen op het CGVS, wat zij ook heeft gedaan. Zoals ook bleek tijdens het gehoor, lijdt verzoekende partij ook aan verschillende medische aandoeningen (zoals PTSS) en was het voor haar niet evident om in alle haast en zonder enige gepaste voorzorgsmaatregelen om het DVZ honderduit haar relaas te doen.

Verzoekende partij meent dan ook dat haar thans niet kan worden verweten dat zij op het CGVS niet verteld zou hebben over het grondconflict.

Verzoekende partij heeft niet eerder een asielaanvraag ingediend, omdat zij zich en Duitsland en België eerst voornamelijk concentreerde op haar gezondheidsproblemen en zo weinig mogelijk wilde terug denken aan hetgeen zij had meegemaakt in Kosovo. Zij voelde zich ook mentaal helemaal niet klaar om alles opnieuw op te rafelen. Het is duidelijk dat verwerende partij op geen enkel ogenblik rekening heeft gehouden met de gezondheidstoestand en het bijzonder kwetsbaar profiel van verzoekende partij."

Inzake de motivering omtrent de voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst, doet verzoeker verder gelden:

"In de praktijk is het echter een heel ander verhaal in Kosovo. Alles is er te koop.

Zoals verzoekende partij verklaarde werden haar belagers na amper 48 uur vrijgelaten omdat zij banden hebben met hoger geplaatste personen.

Ook uit het rapport van de Europese Commissie van 2021 stelt dat corruptie wijdverspreid is in Kosovo en dat het er allemaal niet zo rooskleurig is als verwerende partij doet uitschijnen:

(...)

Verwerende partij mag dan wel beweren dat de Albanese autoriteiten allerhande maatregelen nemen om corruptie aan te pakken en de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren, in de praktijk komt het nog steeds dagelijks voor en de gewone bevolking kan daar helemaal niets tegen beginnen!

Hierdoor kan verzoekende partij ook niet op een menswaardige manier een leven uitbouwen in Kosovo Verzoekende partij wenst dan ook de bescherming van de Belgische autoriteiten.

Verwerende partij verliest de huidige praktijken in Kosovo uit het oog en baseert zich op vermeende maatregelen die zouden zijn genomen door Kosovo. Het is duidelijk dat verwerende partij geen onderzoek ten gronde heeft gevoerd naar de vrees van verzoekende partij."

Verzoeker stelt nog: *"Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen."*

2.3. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

"verzoekende partij de vluchtelingenstatus te verlenen.

Subsidiar,

verzoekende partij de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen

Subsubsidiar,

De bestreden beslissing te vernietigen teneinde het CGVS toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen.

Uiterst subsidiair

De bestreden beslissing te vernietigen - conform artikel 39/2, §1, 3° Vreemdelingenwet - omwille van ernstige aanwijzingen dat de verzoeker in aanmerking zou komen voor de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling, zoals bepaald in artikel 48/3, of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4."

2.4. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Verzoeker verwijt verweerder in zijn eerste middel dat, ondanks dat de termijn van 15 dagen zoals voorzien in artikel 57/6/1, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet werd overschreden, toch een versnelde procedure werd gevoerd en werd besloten tot de kennelijke ongegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming. Volgens verzoeker mag, nadat de voormelde termijn is verstreken, geen versnelde procedure meer worden gevoerd en mag verweerder evenmin nog beslissen tot de kennelijke ongegrondheid van een verzoek om internationale bescherming.

Overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen indien de verzoeker, zoals *in casu*, afkomstig is uit een veilig land van herkomst.

Artikel 57/6/1, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat, in dit geval, de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing neemt *"inzake het verzoek om internationale bescherming binnen een termijn van 15 werkdagen, na ontvangst van het verzoek dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden"*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *"In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen"*.

Verzoeker leidt uit een samenlezen van de voormelde bepalingen geheel ten onrechte af dat het gegeven dat de termijn van vijftien dagen werd overschreden tot gevolg zou hebben dat er niet (meer) mag worden vastgesteld dat hij van een veilig land afkomstig is, dat er geen versnelde procedure (meer) mag worden gevolgd en dat het verzoek om internationale bescherming niet (meer) kennelijk ongegrond mag worden bevonden.

Nergens blijkt uit de voormelde bepalingen of uit enig ander wetsartikel immers dat de commissaris-generaal bij het overschrijden van voornoemde termijn, dewelke een termijn van orde betreft, de bevoegdheid zou verliezen om het verzoek te behandelen volgens een versnelde procedure en/of niet meer zou mogen besluiten tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek.

Te dezen kan bovendien worden verwezen naar hetgeen in de Memorie van Toelichting omtrent de voormelde bepalingen gesteld wordt. Vooreerst wordt hierin duidelijk aangegeven: *"Algemeen gezien verhindert het overschrijden van de termijn van 15 werkdagen niet dat de behandelingsprocedure wordt versneld"*. In dit kader blijkt, dit in tegenstelling tot wat verzoeker laat uitschijnen, bovendien uit de Memorie van Toelichting dat het feit dat een verzoek om internationale bescherming niet werd behandeld volgens een versnelde procedure (artikel 57/6/1, § 1) er niet aan in de weg staat dat de commissaris-generaal *in fine* een verzoek toch als kennelijk ongegrond kan beschouwen. In deze blijkt overigens eveneens dat *"volgens de huidige stand van de wetgeving, het feit dat een verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond wordt beschouwd, geen enkel gevolg heeft op het verloop van de asielprocedure, en meer in het bijzonder op het niveau van het beroep voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54K2548001, 112-113, 116)*.

Dat artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet *in casu* geschonden zou zijn, kan gelet op het voorgaande niet worden aangenomen.

3.2. Verzoeker kan evenmin worden gevolgd waar hij herhaaldelijk tracht te laten uitschijnen dat verweerder zou hebben nagelaten om zijn verzoek om internationale bescherming op een gedegen wijze te onderzoeken. Uit het loutere gegeven dat er een versnelde procedure werd toegepast en dat er door verweerder uiteindelijk werd besloten tot de kennelijke ongegrondheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming kan dit, in tegenstelling met wat verzoeker voorhoudt, niet worden afgeleid. Verder kan de Raad niet anders dan vaststellen dat verzoeker met zijn voormeld betoog de inhoud van zowel de bestreden beslissing als de stukken van het dossier op loutere en aperte wijze miskent. Uit deze inhoud blijkt duidelijk en genoegzaam dat verzoekers situatie en de door hem aangevoerde feiten en nood aan internationale bescherming weldegelijk en terdege werden onderzocht. Verzoeker kon aangeven of hij bijzondere procedurele noden had, werd gehoord door de DVZ en kon een vragenlijst invullen en verklaringen afleggen. Hij kreeg de kans om doorheen de loop van zijn procedure tot internationale bescherming documenten bij te brengen. Bovendien kreeg hij de mogelijkheid om zijn asielmotieven uitgebreid uiteen te zetten en toe te lichten gedurende het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, dat ongeveer drie uren duurde. Tijdens dit persoonlijk onderhoud werd hij bijgestaan door zijn advocaat. Eveneens werd door het CGVS de nodige informatie vergaard in het kader van en het nodige onderzoek gevoerd inzake de door verzoeker aangevoerde feiten, documenten en nood aan bescherming. De bestreden beslissing houdt met al deze elementen uitdrukkelijk rekening en is hierop geschraagd. Dat verzoekers verzoek om internationale bescherming niet (grondig) zou zijn onderzocht, kan bijgevolg bezwaarlijk ernstig worden genomen. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker zich in dit kader beperkt tot de algemene bewering dat verweerder “*oppervlakkig onderzoek*” zou hebben gevoerd en “*zeer snel en zeer onzorgvuldig*” tot de bestreden beslissing zou zijn gekomen. Hij laat daarbij na om te preciseren en concretiseren welk(e) element(en) nader had(den) moeten worden onderzocht. Hoe dan ook kan worden opgemerkt dat verzoeker middels het onderhavige verzoekschrift de nodige toevoegingen kon doen, de nodige verduidelijkingen kon aanbrengen en de nodige, door hem relevant geachte bijkomende elementen en informatie kon aanreiken. Verzoeker heeft deze mogelijkheid ook benut.

3.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt voorts in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Er dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd als volgt:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit uw verklaringen afgelegd voor de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat u om een vrouwelijke tolk en dossierbehandelaar verzocht voor de verdere behandeling van uw verzoek (CGVS-vragenlijst, ingevuld bij DVZ, vraag 3.6). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u gehoord door een vrouwelijke dossierbehandelaar en bijgestaan door een vrouwelijke tolk. Waar u melding maakt van gezondheidsproblemen, werd u gewezen op de mogelijkheid om steeds aan te geven wanneer u last zou beginnen krijgen van uw gezondheidsproblemen. U gaf voor het CGVS trouwens aan in staat te zijn om verklaringen af te leggen (CGVS, p. 2). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

(...)

Wat betreft uw gezondheidsproblemen en uw vrees voor uw mentaal welzijn in geval van een terugkeer naar Kosovo moet opgemerkt worden dat medische problemen an sich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Uit uw verklaringen blijkt tevens dat u in Kosovo steeds toegang had tot de gezondheidszorg. Zo werd u sinds 1999 tot uw vertrek uit Kosovo behandeld voor uw gezondheidsproblemen (CGVS, p. 6). U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.”

Verzoeker slaagt er niet in om aan de voormelde motieven afbreuk te doen. Geheel ten onrechte tracht hij immers te laten uitschijnen dat hij ten gevolge van PTSD in zijner hoofde niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om zijn verzoek om internationale bescherming na aankomst in Europa en België onverwijld in te dienen en om zijn procedure internationale bescherming op een normale wijze te

doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat hem niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

Vooreerst dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoeker niet concreet aantoont of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de indiening of behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming en/of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

Uit het door verzoeker neergelegde medische getuigschrift kan verder geenszins worden afgeleid dat verzoekers psychische problemen van zulke aard zouden zijn dat deze hem zouden hebben verhinderd of zouden verhinderen om zijn verzoek om internationale bescherming in te dienen en in het kader van dit verzoek om internationale bescherming gedegen verklaringen af te leggen. Vooreerst werd dit attest opgesteld in algemene en vage bewoordingen en wordt hierin slechts op algemene wijze aangegeven dat verzoeker lijdt aan PTSD. Nergens uit dit attest blijkt dat of op welke wijze verzoekers gezegden daarbij concreet werden onderzocht en/of dat verzoeker, met betrekking tot de hierin geattesteerde PTSD, werd onderworpen aan de nodige onderzoeken. Ook spreekt het attest zich niet *in concreto* uit over de ernst van de voormelde klachten en symptomen zoals aangegeven door verzoeker en/of over de mate waarin deze (mogelijk) van invloed zouden kunnen zijn op zijn vermogen om een verzoek om internationale bescherming in te dienen en in het kader van dit verzoek om internationale bescherming de verschillende gehoren te volbrengen en de nodige, gedegen verklaringen af te leggen. Nergens in het attest wordt aan de hand van concrete elementen, argumenten of informatie, aangegeven of aangetoond dat, waar, op welke wijze of in welke mate de verklaarde problemen van verzoeker een verzoek om internationale bescherming en/of een deelname in zijner hoofde aan de procedure internationale bescherming zouden verhinderen of bemoeilijken. Verzoeker kan met het betreffende attest aldus bezwaarlijk volstaan om aan te tonen dat zijn PTSD een daadwerkelijke en ernstige invloed zou hebben gehad op zijn vermogen om een verzoek om internationale bescherming in te dienen en te doorlopen, om de verschillende gehoren daarbij op een volwaardige wijze te volbrengen en om in dit kader accurate en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen over de kernelementen in zijn verzoek om internationale bescherming.

Het voormelde klemt des te meer nu verzoeker reeds met de betreffende PTSD zou kampen sedert 1999, nu deze problemen hem er kennelijk niet van weerhielden om zijn leven op een normale wijze verder te zetten in zijn land van herkomst en zichzelf aldaar toegang te verschaffen tot de nodige gezondheidszorg, vervolgens in 2018 op zelfstandige wijze naar Europa te reizen, in Duitsland zijn zus te vervoegen, heen en weer te reizen tussen Duitsland en België, alwaar zijn ouders verblijven, en uiteindelijk door te reizen naar en zich te vestigen in België. Dit zijn elementen die er duidelijk op wijzen dat verzoekers zelfverklaarde PTSD niet dermate ernstig is dat deze hem zou hinderen in zijn normale, dagdagelijkse functioneren. Bijgevolg laten ook deze elementen toe te besluiten dat niets erop wijst dat verzoeker niet bij machte mocht worden geacht om tijdig een verzoek om internationale bescherming in te dienen en de procedure te doorlopen, om de verschillende gehoren daarbij op een volwaardige wijze te volbrengen en om in dit kader accurate en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen over de kernelementen van zijn verzoek om internationale bescherming.

Verzoeker zelf laat daarenboven na om inzake het voorgaande ook maar enige verdere, concrete en dienstige duiding te verstrekken. Hij vergenoegt zich er immers toe op algemene wijze te verwijzen naar zijn PTSD, te poneren dat hij daardoor niet klaar zou zijn geweest om eerder een verzoek om internationale bescherming in te dienen en om verklaringen af te leggen bij de DVZ en verweerder te verwijten dat deze naliel rekening te houden met zijn kwetsbare profiel. Verzoeker toont in dit kader in het geheel niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze zijn voorgehouden psychische problemen van invloed zouden zijn geweest op zijn vermogen om een verzoek om bescherming in te dienen en te volbrengen en/of op zijn gezegden; laat staan dat hij zou aantonen dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing.

Verzoeker gaf bij de aanvang van zijn procedure, in de vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ, daarenboven zelf eenduidig aan dat er volgens hem geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken. Uit de verklaring van de DVZ, de aldaar ingevulde vragenlijst en de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat deze onderhouden op normale wijze zijn geschied en kunnen

geen ernstige problemen worden afgeleid. Nergens formuleerde verzoeker of zijn advocaat enig bezwaar tegen het plaatsvinden van deze respectieve onderhouden. Bij het CGVS gaf verzoeker, zoals terecht wordt aangehaald in de bestreden beslissing, bovendien expliciet aan dat hij aldaar in staat was om de nodige verklaringen af te leggen. Uit de inhoud van de betreffende stukken blijkt bovendien dat verzoeker tijdens deze onderhouden in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren. Uit de stukken van het dossier kan aldus in het geheel niet worden afgeleid dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Daarenboven dient te worden vastgesteld dat verzoeker een kopie van de notities van zijn persoonlijk onderhoud opvroeg en verkreeg en dat hij vervolgens over de inhoud van deze notities geen opmerkingen in de voormelde zin overmaakte aan het CGVS. Bijgevolg wordt hij overeenkomstig artikel 57/5^{quater}, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet geacht in te stemmen met de inhoud van deze notities en kan hij heden bezwaarlijk voorhouden dat deze inhoud zou zijn aangetast of gekleurd door psychische problemen.

Volledigheidshalve kan omtrent verzoekers verklaarde PTSD, dit tezamen met verweerder, nog worden opgemerkt dat verzoeker, te meer nu hij in het verleden in zijn land van herkomst duidelijk de nodige toegang had tot de gezondheidszorg, geheel niet aannemelijk maakt dat dit probleem en/of zijn overige medische problemen in zijner hoofde vervolging zouden uitmaken of dat hij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Hoe dan ook toont verzoeker niet middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat hij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

3.5. Verzoeker betwist de inhoud van de bestreden beslissing verder niet waar met recht gemotiveerd wordt:

“Bij KB van 14 december 2020 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

In dit kader kan voorts worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoeker opnieuw werd opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het KB van 14 januari 2022 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

3.6. Verzoeker stelt niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst omwille van het gegeven dat zijn familie in een grondconflict betrokken zou zijn.

Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst met recht gemotiveerd:

“Wat betreft uw vrees problemen te kennen ten gevolge van het grondconflict tussen uw familie en Idriz D. (...) moet vooreerst opgemerkt worden dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen sterk onderuit gehaald wordt door de vaststelling dat u hierover niet de minste melding maakte voor de Dienst Vreemdelingenzaken. U verwees voor de DVZ enkel naar uw gezondheidsproblemen en verklaarde er expliciet geen problemen te kennen met medeburgers of autoriteiten (CGVS-vragenlijst ingevuld bij DVZ, vraag 3.4, 3.5 en 3.7 a/b). Uw verweer dat u geen profijt wil halen uit de ellende van een ander volstaat geenszins als verklaring (CGVS, p. 10). Van een verzoeker die vervolging of ernstige schade vreest in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst mag in alle redelijkheid verwacht worden dat hij steeds alle relevante motieven kenbaar maakt aan de asielinstanties. De geloofwaardigheid van de door u geschetste problemen wordt verder ondermijnd door de vaststelling dat, hoewel uw familie sinds juli 2019 werd bedreigd door Idriz D. (...) (CGVS, p. 8), u naliel om in Duitsland – waar u sinds 2018 verbleef – om internationale bescherming te verzoeken. Ook in België, waar u sinds de zomer van 2020 verblijft, wachtte u tot 16 juli 2021 om een verzoek om internationale bescherming in te dienen (CGVS, p. 4-5). Dat u in Duitsland niet stil stond bij uw verblijfssituatie en dat u in België pas om bescherming verzocht nadat u een relatie verbrak met één partner en voor uw huidige partner koos, volstaat in deze niet als verklaring (CGVS, p. 4-5).”

Verzoeker voert blijkens een lezing van het verzoekschrift ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Op zijn vermeende onvermogen, ten gevolge van PTSD, om zijn

verzoek om internationale bescherming tijdig in te dienen en te volbrengen en om in dit kader zowel bij de DVZ als bij het CGVS gedegen verklaringen af te leggen, werd reeds hoger ingegaan. Omwille van de reeds hoger uiteengezette redenen, vormt dit geenszins een dienstige verklaring voor het bijzonder laattijdige karakter van verzoekers verzoek om internationale bescherming en voor de voormelde, frappante omissie in zijn verklaringen bij de DVZ. Dat verzoeker na het ontstaan van het grondconflict en de hieruit voortgesprongen vrees nog jarenlang talmde alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen en dat hij, na zulks uiteindelijk te hebben gedaan, dit grondconflict en zijn hierop geschraagde vrees bij de DVZ bij het invullen van de vragenlijst niet eens vermeldde, aldaar enkel zijn medische problematiek aankaartte en zelfs uitdrukkelijk ontkende dat hij nog andere problemen kende met zijn autoriteiten, met zijn medeburgers of van algemene aard, laat niet toe aan zijn persoonlijke, op dit grondconflict geschraagde vrees ook maar enig geloof te hechten.

Zelfs indien hieraan enig geloof zou kunnen worden gehecht, *quod non*, dan nog dient te worden opgemerkt dat verzoeker in dit kader in zijn land van herkomst beschikt over de nodige beschermingsmogelijkheden. In de bestreden beslissing wordt immers geheel terecht gesteld:

“Voor zo ver er geloof kan gehecht worden aan de beweerde problemen ten gevolge van een eigendomsdispuut – problemen die trouwens niet onder de Vluchtelingenconventie vallen daar zij louter een eigendomsconflict betreffen – , moet opgemerkt worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor deze problemen geen beroep zou kunnen doen op de in Kosovo aanwezige autoriteiten.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Kosovo Algemene Situatie van 1 april 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_kosovo_algemene_situatie_20210401_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Kosovo maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een openbaar en eerlijk proces, het recht op een advocaat, het recht op getuigen en het recht om in beroep te gaan, zijn formeel verworven en worden gerespecteerd. Volledigheidshalve kan hier worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Kosovo aanwezig zijn via het zogenoemde Free Legal Aid Agency (FLAA). De informatie maakt verder duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurde politiezorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de Kosovaarse politie over het algemeen goed is. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

U geeft evenwel te kennen niet op de autoriteiten te kunnen rekenen. U wijst op de vrijlating van de belagers na reeds 48 uur en stelt dat uw belagers kennissen hebben bij politie en justitie (CGVS, p. 8). Uw verklaringen hieromtrent missen evenwel wederom enige geloofwaardigheid. Zo wist u niet waar uw familie in beroep ging tegen de volgens jullie onterechte vrijlating (CGVS, p. 9). Van deze pogingen legt u trouwens geen enkel begin van bewijs neer. U kon evenmin duiden wie van hun kennissen welke functie binnen politie of justitie bekleedt (CGVS, p. 10). Erop gewezen dat er wel meer mensen na 48 uren worden vrijgelaten, dat dat doorgaans een wettelijke limiet is en gevraagd waaruit concreet moet blijken dat de vrijlating middels corruptie verkregen werd, wees u trouwens louter op de aanval op uw familie (CGVS, p. 10).

Hoe dan ook blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo en de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. EULEX behoudt tevens een speciale politievertegenwoordiging in Kosovo met de bedoeling de rol van second security responder te blijven opnemen. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en niet-gouvernementele

organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Waar u stelde dat uw familie de beïnvloeding van de autoriteiten door jullie belagers meldde bij de procureur en u aangaf dat dat weinig zin heeft wanneer dat een kennis van hen is, moet erop gewezen worden dat u en uw familie verder geen stappen ondernomen hebben om de beweerde beïnvloeding van de autoriteiten aan te klagen (CGVS, p. 10). U gaf daarbij te kennen niet te weten waar dat verder dient te gebeuren (CGVS, p. 10). Zoals hierboven geschetst bestaan er evenwel in Kosovo meerdere mogelijkheden om hiertegen te ageren.”

Verzoeker slaagt er in het geheel niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Met de loutere herhaling van de bewering dat de belagers na 48 uur werden vrijgelaten omdat zij banden zouden hebben met hooggeplaatste personen, doet verzoeker op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, pertinente en terechte vaststellingen dienaangaande. De informatie waarnaar verzoeker verwijst en waaruit hij citeert, ligt verder volledig in dezelfde lijn als en doet bijgevolg geenszins afbreuk aan de landeninformatie zoals gehanteerd door verweerder en de voormelde, op deze landeninformatie geschraagde motieven. Dat corruptie en georganiseerde misdaad in Kosovo nog een probleem vormen en dat er nog een aantal hervormingen nodig zijn, betreft dan ook een gegeven dat in de voormelde motivering en de informatie waarop deze motivering schraagt uitdrukkelijk en terdege in rekening wordt gebracht. Dit gegeven doet geen afbreuk aan het feit dat de Kosovaarse autoriteiten redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet nemen, dat zij aan hun onderdanen de nodige bescherming en ondersteuning bieden en dat aangenomen kan worden dat verzoeker zich bij eventuele (verdere) problemen toegang kan verschaffen tot de nodige bescherming en ondersteuning vanwege zijn nationale overheden.

Het voorgaande vindt bovendien eveneens en duidelijk bevestiging in het feit op zich dat Kosovo (opnieuw) werd opgenomen in de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2 van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Verzoeker laat de bestreden beslissing voor het overige tot slot geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Waar u wijst op de gezondheidssituatie van uw ouders en het feit dat u een gezin heeft in België, moet opgemerkt worden dat deze motieven geen verband houden met de Vluchtelingenconventie of de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

(...)

Uw documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw identiteit, uw gezondheidsproblemen en de grondoverdracht van Ujk op uw vader staan op zich niet ter discussie. Evenmin wordt de confrontatie tussen enkele van uw familieleden en Idriz D. (...) in twijfel getrokken. De opdracht van de procureur tot het voeren van een onderzoek ondersteunt evenwel voorgaande conclusie inzake de beschikbare beschermingsmogelijkheden. Uit de foto's en het ziekenattest van uw oom Xhavit H. (...) kan geenszins een persoonlijk risico in uw hoofde afgeleid worden.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, onverminderd overeind.

3.7. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.8. Verzoeker toont gelet op het voorgaande evenmin aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoeker geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

3.10. Verzoeker duidt voor het overige niet op welke wijze het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.11. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET